

ling mellem skovplanlægning og støtte til nytplantninger.

Udvalget har ikke foreslået konkrete støttesatser, men har anbefalet, at støtten differentieres efter skovenes arronderingsforhold, og at støttesatserne fastlægges således, at tilplantning med løvtræ gøres økonomisk mere attraktiv end nåletræstilplantning, hvis der ønskes en forøgelse af løvtræsandelen i støttede tilplantninger.

Udvalget har i øvrigt fundet, at der ikke bør ydes støtte til etablering af juletræ- og pyntegrøntkulturer.

For så vidt angår administrationen af tilskud til tilplantning efter forbedringsloven har udvalget anbefalet, at de nærmere retningslinier samt de nærmere vilkår for støtte, herunder generelle krav med hensyn til træartsvalg, skovbryn m.v., fastlægges af Landbrugsministeriet i samarbejde med Miljøministeriet.

5. Lovforslagets formål

Med lovforslaget tilsigtes i Danmark at gennemføre EF's udtagnings-, ekstensiverings- og omstillingsordninger i overensstemmelse med obligatoriske EF-regler samt gennem en udbygning af mulighederne for at yde tilskud til privat tilplantning med skov at medvirke til en forøgelse af det samlede skovareal i Danmark.

Samtidig foreslås lovens bestemmelser om tilskud til forbedring af skovarealer udtaget, idet reglerne om tilskud til sådanne foranstaltninger nu er samlet i skovforbedringsloven, jf. lov nr. 194 af 29. marts 1989.

Ifølge præamblerne til ændringsforordningerne nr. 1760/87 og 1094/88 er formålet med udtagnings-, ekstensiverings- og omstillingsordningerne at tilskynde landbrugerne til at gennemføre produktionsændringer, der kan bidrage til tilpasningen af de forskellige produktionssektorer til markedsbehovene, særlig sektorerne med overskudsproduktion, ligesom disse ordninger vil kunne have positive miljømæssige virkninger.

I begrundelsen for skovbrugsforanstaltningerne i forordning 797/85 anføres det, at markedssituationen for landbrugsprodukter gør det nødvendigt, at landbrugsforanstaltningerne suppleres med visse særlige skovbrugsforanstaltninger. Det fremhæves samtidig, at skovbrugsforanstaltninger kan bidrage til bevarelse og forbedring af jordbunden, dyrelivet og plantevæksten, samt overflade- og grundvandsystemet og til landbrugsarealernes produktivitet.

I præamblerne til ændringsforordningerne nr. 1760/87 og 1609/89 peges på behovet for styrkelse og udvidelse af de foranstaltninger, der tager sigte på at tilskynde til tilplantning af landbrugsarealer med skov.

Ved tilrettelæggelsen af den danske gennemførelse af de nævnte ordninger vil der blive lagt vægt på den beskrevne dobbelte målsætning, især således at natur- og miljøhensyn tilgodeses mest muligt. Ordningerne vil endvidere inden for de af EF fastlagte rammer blive tilrettelagt på den administrativt set enklest mulige måde.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med de initiativer, der i de seneste år er taget med henblik på beskyttelse af natur- og miljøinteresserne. Handlingsplanen mod forureningen af det danske vandmiljø med næringsalte og den samlede strategi for marginaljorder henviser således til EF's socio-strukturelle foranstaltninger som midler, der vil indgå i gennemførelsen af planerne.

Det må forventes, at de driftsomlægninger, der følger af gennemførelsen af ordningerne vedrørende nedsættelse af produktionen, vil medvirke til at nedbringe forbruget af kvælstof og bekæmpelsesmidler i jordbruget.

Der må endvidere forventes et vist sammenfald mellem marginaljorder og anvendelsen af lovforslagets skovtilplantningsforanstaltninger.

På denne baggrund er lovforslaget et ikke uvæsentligt element i gennemførelsen af marginaljordsstrategien.

Gennemførelsen af de foreslåede bestemmelser om tilskud til skovtilplantning er endvidere et element i opfølgningen af skovpolitisk udvalgs betænkning (nr. 1090) »En fremtidig skovpolitik« og af den skovpolitiske redegørelse.

Det er ved udformningen af forslaget forudsat, at der i henhold til lovene om lands- og regionplanlægning udpeges skovrejsningsområder og områder, hvor skovtilplantning er uønsket, jf. lov nr. 340 af 24. maj 1989 om ændring af lov om lands- og regionplanlægning og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet (planlægning af skovrejsningsområder). Lovforslaget skal derved ses i sammenhæng med de seneste ændringer i landbrugsloven, jf. lov nr. 381 af 7. juni 1989 om ændring af lov om landbrugsejendomme. Ved ændringen blev der, som hovedregel, åbnet fri mulighed for skovtilplantning på landbrugsejendomme, idet der dog samtidig blev åbnet mulighed for forbud mod skovtilplantning inden for områder, hvor skovtilplantning i henhold til en endeligt godkendt regionplan er uønsket.

Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med skovforbedringsloven, jf. lov nr. 194 af 29. marts 1989, skovloven, jf. lov nr. 383 af 7. juni 1989, og naturforvaltningsloven, jf. lov nr. 339 af 24. maj 1989, som tilsammen danner grundlag for en offentlig indsats med henblik på fremme af skovtilplantning og skovforbedring.